

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/355/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113212005
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113212005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Praha 3, K červenému dvoru č. 3269/25A, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: L. G., trvale bytom B.Z. XXX, t. č. bytom B. XXX, v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 342,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/52/2013-103 zo dňa 16. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 11C/52/2013-103 zo dňa 16. 10. 2014 vo výrokoch, ktorými vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol, ako aj o trovách **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 200,00 Eur spolu so 6% ročným úrokom zo zmenkovej sumy 200,00 Eur od 26.01.2010 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3-iny percenta zmenkovej sumy, teda v sume 0,67 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že obchodná spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave dňa 06.04.2009 uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu na základe ktorej žalovanej poskytla klasický spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahovali ustanovenia vtedy platného zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. Ani skutočnosť, že pri vyplnení úverovej zmluvy bolo pracovníkom veriteľa obchodnej spoločnosti Pohotovosť doplnené do klasickej formulárovej zmluvy, že zmluva je poskytovaná žalovanému za účelom výkonu povolania, neznamena, že by poskytnutý úver nespadal pod právnu úpravu vyššie uvedeného zákona, keďže žalovaný bol klasickým spotrebiteľom. Uvedením účelu poskytnutia úveru na výkon povolania sa veriteľ, obchodná spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave snažila obísť právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z.. Preto podľa presvedčenia súdu nároky veriteľa vo vzťahu k žalovanému, ako spotrebiteľovi, je nutné posudzovať ako nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obligatórnou náležitosťou takéhoto úveru je potom v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) cit. zákona ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tiež podľa § 4 ods. 2 písm. k) priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnená podľa § 7a ods. 2 zákona za

príslušný kalendárny štvrťrok; a ďalšie náležitosti, ktoré zmluva postrádala. V zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 6 zákona v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí, aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Keďže súd posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, skutočnosť, že zmluva neuvádzala ročnú percentuálnu mieru nákladov spôsobovala, že poskytnutý úver sa považuje v zmysle zákona za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že veriteľovi, teda obchodnej spoločnosti Pohotovosť, ktorá bola remitentom zmenky vznikol z úverovej zmluvy nárok na vrátenie úveru v sume 200,00 Eur bez dohodnutého poplatku v sume 196,00 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, ktoré boli uvádzané v zmenke je zrejmé, že remitent vyplnil blanco zmenku dňa 22.09.2009 na zmenkovú sumu 342,00 Eur, čo podľa jeho presvedčenia mala byť suma, ktorú mu žalovaný dlhoval k tomuto dňu. V skutočnosti však dlh žalovaného, vzhľadom na vyššie uvedené bol tvorený len úverovou istinou 200,00 Eur a prípadnými úrokmi z omeškania, avšak len v zákonom stanovenej sadzbe. Ak veriteľ a remitent zmenky obchodná spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave vyplnila zmenkovú sumu vo výške 342,00 Eur, je zrejmé, že išla nad limit stanovený v ustanovení § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské právo platné v apríli v roku 2009, kedy došlo k vzniku záväzkovo-právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobu a žalovaným akceptovalo inštitút zmenky ako zabezpečovací inštitút. Úmyslom zákonodarcu však nebolo zhoršiť postavenie spotrebiteľa v prípade indosovanej zmenky, prípadne umožniť remitentovi, ako prvému majiteľovi zmenky zneužiť jej inštitút na obchádzanie spotrebiteľského práva pri uplatňovaní nárokov zo zmenky, nakoľko z judikatúry Európskeho súdneho dvora opakovane zaznieva povinnosť orgánov členských štátov Európskej únie ex officio skúmať nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva. V naznačenom smere prvostupňový súd v ďalších podrobnostiach poukázal na znenie Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej Smernice Rady č. 87/102/EHS2 zo dňa 22.12.1986 o aproximácii zákonov iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, dospel okresný súd k záveru, že žalovaný mohol ku dňu 22.09.2009 dlhovať právnemu predchodcovi žalobcu spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. len nesplatenú istinu úveru, to znamená 200,00 Eur. V tento deň, teda dňa 22.09.2009 bola totiž vyplnená remitentom blanco zmenka vystavená žalovaným dňa 06.04.2009 a podľa dohody o vyporiadaní tejto zmenky mohol byť k tomuto dňu zroční celý dlh žalovaného voči obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o.. Žalovaný vystavil zmenku, kde na jej tlačive v predtlačenej podobe bol uvedený zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, čo je v prepočte 91,25% ročne. V zmysle § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového mohli byť v zmenke uvedené úroky, ak boli dojednané a majiteľ zmenky ich mohol požadovať. Nemožno však prehliadať, že ide o nároky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský charakter má aj samotná dohoda o vyporiadaní zmenky a požadovanie takýchto úrokov v čase vystavenia zmenky, keď dojednané úroky v ročnom prepočte niekoľkonásobne prevyšovali úroky požadované bankami na území SR je nárokom, ktorý odporuje dobrým mravom. Z tohto dôvodu je takéto dojednanie podľa presvedčenia okresného súdu podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné a nemožno ho majiteľovi zmenky priznať za žiadnych okolností. Zmenkový úrok 0,25% denne požadovaný od 22.09.2009 dohodnutý medzi vystaviteľom zmenky a remitentom v zmluve je dojednaný neplatne, vzhľadom na skutočnosť, že odporuje dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako indosatár mal možnosť žalobou uplatňovať len zákonný 6% úrok zo zmenkovej sumy, ktorý predpokladá ust. § 48 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového odo dňa zročnosti zmenky, to znamená jej predloženia, čo bolo vzhľadom na začiatok úročenia dňa 26.01.2010 a nárok na zmenkovú odmenu vo výške 1/3-iny dohodnutej zmenkovej sumy, čiže 0,67 Eur. Vzhľadom na túto argumentáciu súd považoval za zákonné titulom indosovanej zmenky, ktorou bol zabezpečený pôvodný spotrebiteľský úver medzi obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave a žalovaným priznať žalobcovi len zmenkovú sumu vo výške 200,00 Eur čo predstavuje istinu spotrebiteľského úveru bez úrokov a poplatkov, spolu so 6% úrokom zo zmenkovej sumy od 26.01.2010 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3

zmenkovej sumy, teda 0,67 Eur. Vo zvyšku žalobu zamietol, nakoľko nároky obsiahnuté v samotnej indosovanej zmenke nemali právnu oporu v platnom práve a boli protiprávne dohodnuté v dohode o zmenke, ktorá bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Keďže každý z účastníkov bol čiastočne úspešný aj neúspešný žiadnemu z nich nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti vyššie uvedenému rozsudku, čo do výroku, ktorým vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Prvostupňovému súdu vytýkal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, tiež, že postupom súdu v konaní sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom a napokon nesprávne právne posúdenie veci. V ďalších podrobnostiach odvolateľ uviedol, že v danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predložených zmenky. Žalobca a podľa dostupných informácií ani žalovaný dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom, ďalšími listinnými dôkazmi vykonanými prvostupňovým súdom nenavrhli. Pritom z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán nevyplývala potreba vykonať ďalšie navrhnuté dôkazy. Pokiaľ tak okresný súd učinil, došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov, ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Okresný súd z vlastnej iniciatívy bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval, svojim konaním ju prakticky uznal. Za ďalšie, prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. V tomto smere odvolateľ bližšie uviedol, že žalobca je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju učinili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, ktoré nie sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v Zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Okresný súd vec posudzoval ako by išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. Prvostupňový súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon. Uvedený záver však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Na zdôraznenie správnosti svojej argumentácie žalobca bližšie poukázal na dôvody rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002 sp. zn. 25Cdo 1839/2000. Ďalej na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, tiež uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm 10/2013 zo dňa 21.11.2013.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel ku skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. Októbra 2009 vyplýva, že ak rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok, tak k požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu ako súdu odvolacieho je postačujúce odkázať na závery rozsudku okresného súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a len k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia môžu byť uvádzané ďalšie dôvody.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza nasledovné.

K poukazu odvolateľa na nespornosť záväzku odporcu za zmenku zaplatiť, ktorá sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc, pričom odporca žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformuloval, odvolací súd poukazuje na ust. čl. I. § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., podľa ktorého v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.

1/ majiteľ môže postihom žiadať zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané.

2/ šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;

3/ trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;

4/ odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Vo všeobecnosti však krajský súd uvádza, že prvý odsek citovaného § 48 zákona č. 191/1950 Zb. vymedzuje, aké nároky má majiteľ zmenky pri postihu v prvom stupni, ktoré môže viesť proti všetkým zmenkovým dlžníkom bez výnimky. Majiteľ má vždy právo žiadať to, na čo zmenka znie, t.j. zmenkový peniaz, nominálnu hodnotu zmenky. Pokiaľ je prípustné úročenie zmenky podľa čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., možno požadovať aj úroky zo zmenky vyplývajúce. Len zmenky na videnie (vistazmenky) a zmenky splatné v určenej lehote po videní (lehotné vistazmenky), nemajú pri vystavení splatnosť exaktne stanovenú, pretože tá je závislá na činnosti majiteľa zmenky v budúcnosti. Preto len tu sa pripúšťa úročenie. Úroková sadzba musí zo zmenky vyplývať, a to od počiatku.

Dikciu vyplývajúcu z ust. čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. „boli dojednané“ nemožno brať doslova, a nie je dôvod predstavovať si za tým určitú zmluvu, ale len skutočnosť, že výstavca zmenku na videnie alebo lehotnú zmenku vystavil s úrokovou doložkou a remitent ju prevzal. Z uvedeného sa nestotožnil odvolací súd s názorom odvolateľa, že úroková doložka obsiahnutá na zmenke spĺňa rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta.

Ani namietanú vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp., že by postupom súdu bolo odňatá možnosť konať pred súdom, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Súd prvého stupňa v súlade s čl. 19, ako aj úvodnými ustanoveniami Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007 postupoval s tým, že aplikoval rozhodné vnútroštátne procesné právo, ak nariadil pojednávanie na deň 16.10.2014 a vykonával dokazovanie oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, vzhľadom na posudzovanie aj základného záväzkového vzťahu, ktorým sa zmenka zabezpečovala, ako aj svojim postupom rešpektoval zásady vyplývajúce z Charty základných práv Európskej únie, ako aj rešpektoval právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho procesu, najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania, dôkazných prostriedkov v rozsahu, v akom sa vykonávajú dôkazy. Takýto procesný postup súdu nemožno považovať za postup, ktorým by bolo porušené právo účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky. Uplatnené námietky preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

K odvolacej námietke nesprávneho právneho posúdenia okresným súdom v závere, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne je v rozpore s dobrými mravmi, uvádza odvolací súd, že aj keď zákon č. 191/1950 Zb. výšku úrokovej miery neobmedzuje, nie je jej stanovenie celkom na ľubovôli výstavcu alebo doplňovateľa zmenky. Pri uplatnenom nároku je potrebné skúmať a zhodnotiť, či úroková požiadavka zmenkového veriteľa vyjadrená v úrokovej doložke je primeraná, t.j. či je v súlade s dobrými mravmi, resp. s poctivým obchodným stykom tak, ako to správne vykonal prvostupňový súd. Stotožňuje sa odvolací súd so záverom prvostupňového súdu, že úroková doložka plnila funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jej výška musí zodpovedať danému účelu. K žalobcom požadovanému úroku 0,25 % denne, čo ročne predstavuje 91,25 %, tento bol odvolacím súdom, v

zhode s prvostupňovým súdom vyhodnotený ako neprimerane vysoký, prevyšujúci úrokové sadzby uplatňované bankami, a tým v rozpore s dobrými mravmi, čo vyústilo do správneho záveru okresného súdu o neplatnosti úrokovej doložky podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Z tohto záveru bol preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

Výrok o trovách prvostupňového konania nebol osobitne napadnutý a tento bol rovnako krajským súdom potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 200,00 Eur spolu so 6% ročným úrokom zo zmenkovej sumy 200,00 Eur od 26.01.2010 do zaplatenia zmenkovú odmenu vo výške 1/3-iny percenta zmenkovej sumy, teda v sume 0,67 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 v prospech žalovaného, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. Žalovaný si však v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatnil, resp. z obsahu spisu nevyplýva vznik nároku na ne, a preto mu odvolací súd ich náhradu ani nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 za : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.